

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 38. lib. Genes. in quo describitur Incestus
Thamar, Judæ confessio, geminorum partus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

peccandò assueverat abstrahendus, amaram mortis memoriam sibi præfigat. *Sicut nemo, ait Drexel. in prodrom. prudens inter oceani fluctus in tabula ludit: nemo ab ingenti præcipitio pendulus scelera meditatur: nemo inter medios armatos hostes inermis hilarescit: ita qui in perpetuo mortis metu versatur, audebit ea perpetrare, quæ æternum infelicem asserunt mortem.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 38. lib. Genes. in quo describitur Incestus Thamar, Judæ confessio, geminorum partus.

N. 56. Considera 1. **Q**UOD etsi gravissimum commiserit peccatum Judas, habendò carnale commercium cum Thamar, in hanc tamen solam capitale feratur supplicium: adeò quidem, ut Judas peccati sui nec accusetur quidem. Videtur illud ea de causa factum: quòd Judas ipsemet agnoverit delictum suum, illudque suâ spontè confessus sit, dicens: *Iustior est me.* Prius se ipsum accusans, quàm fuerit ab alio delatus, aut accusatus. Rectè igitur ad propositum nostrum asserit S. Bernardus Tract. de interna domo c. 1. *Ex eo unusquisque justus esse incipit, ex quo sui accusator esse incipit.* Vix crudelis ille latro in hæc verba linguam resolverat: *Nos digna factis recipimus,* ocius audivit Christum promittentem sibi: *Hodiè mecum eris in Paradiso.* Lucæ 23. Leprosi Evangelici, ad Sacerdotes confessionis gratiâ missi, Lucæ 17. *dum irent, mundati sunt;* adeoque ipsum etiam confessionis deponendæ desiderium; erat eorum curatio. *Confessio & pulchritudo,* canit Regius Vates Psal. 95. *in conspectu ejus.* Optimè conjungitur confessioni pulchritudo tamquam fluvius suo fonti, tamquam fructus arbori, tamquam herba semini. Pulchrum ergò te reddes Christiane, si tantum dixeris, deformem te esse: inculpatus eris, si tuam culpam sincerè sacerdoti apperveris. Miraculum diceres: si mulier solâ parvi sui corporis detestatione integrum mox palmum exeresceret, plusquàm mediocrem adepta staturam; aut rugosos suæ frontis vituperandò sulcos rugasque, pellem subito extendi sulcosque explanari cerneret: aut fuscum suæ facili fastidiendò colorem, genas sibi redderet candidas. Aut suæ maledicendò senectuti, ad primævum floridæ ætatis ver rediret: & tamen quod in hoc mortali vita miraculum diceres, ex confessione, naturali quasi effectu nascitur; hæc enim meretrices coram Deo

Deo turpissimas vertit in Virgines speciosissimas: hæc avaros Telonarios in liberalissimos efformat eleemosinarios: hæc publicanos mutat in Apostolos. Hos effectus perpendens S. Hieron. exclamat Epist. 10. ad Rust. *Qui sua confessus fuerit peccata, & dixerit: putruerant, & corrupta sunt cicatrices meæ, sordiditatem vulnerum in decorem sanitatis commutat. Negant, & pernegant moderni Philosophi non pauci numerò: creaturam assumi posse ad creandum per modum causæ instrumentalis: eò quòd creatio sit productio rei ex nihilo: omnis autem creata actio cum sit accidens, exigit operari dependenter à subjecto; verum huic neutiquam subscribet Vates regius, cum non dubitat: posse sibi creari cor mundum, mediante aliquà creatâ actione; sed quam illa? en hæc in propatulo est legenti Psal. 50. *Tibi soli peccavi, & malum coram te feci.* Sola oris confessio hõc Doctore teste est creativa actio: petit ergo sibi creari cor novum mediante confessione adeoque ab omni macula purum, & à sordibus prorsus remotum. *Tam purus,* ait Bened. Fernand. in Genes. *ab omni labe per confessionem fidelis existit, ut non tam prioribus mundatum sordibus, quàm de novo creatum habere videatur.* Hæc omnia confirmat S. Ambros. exemplo, lectu dignissimo, quod de aliquo juvene, impuris amoribus dedito lib. 2. de pœnit. narrat. 15. Scelerum suorum pœnitens factus, exiit è paterna domo, in qua commoratus aliquandiu servierat Veneri. Post longum itineris spatium ad patriam tandem reversus, lascivæ fœminæ, cujus amoribus antea fruebatur, obviam factus; illam vel non noverat ampliùs, vel saltem non nosse se fingeat. Cum verò illa blandis salutans verbis, ei diceret: *Ego sum illa.* Reposuit juvenis: *sed ego non sum ille.* q. d. tu quidem depositis nondum in confessione sordibus remanes antiquum illud veneris deterrimæ mancipium: ego autem peccatis omnibus Sacerdoti dolorosè detectis, totus alius appareo. Eadem metamorphosis tecum continget ò Christiane, si hunc juvenem, quem forsitan imitatus es peccantem, imiteris confitentem.*

Consulera 2. Quòd licet inter geminos in utero Thamaris exi- N. 57.
stentes, & per partum effundendos, Zara prior manum extraxerit: quia tamen eandem retraxit, hinc prior egressus est Phares, docens: coronam non deberi benè incipientibus sed finientibus. Hinc frustra gloriaberis ò Christiane! te in via virtutum velociter cucurrisse, nisi ante mortem perveneris ad metam. Hominem ex terra formavit Deus, ex elemento, ut apparet stabili, eiq̃ue in Paradisum posito duplex

duplex commisit munus : operari videlicet, & custodire. Unius horum munerum est : colere terram, alterius verò benè culta custodire, per quod ipsa operis benè cœpti consummatio denotatur. Scimus: gladium Davidis, quò Goliatho caput superbum amputaverat, inter Sacra Templi asservatum esse, non fundam aut lapidem : his siquidem duobus tantummodò prostraverat, & in terram dejecerat gigantem; gladiò autem tanquam consummatæ victoriæ signò, illum penitus necavit. Christus Dominus ad descensum crucis provocatus, descendere noluit, quia gloriam, sibi à Patre dandam esse, non crederat; nisi moriens dixisset: *Consummatum est*. Nullum voluit Deus sibi offerri sacrificium, nisi sale conditum. At sal, cùm corporibus incorruptionem aspergat, symbolum perseverantiæ est; atque hinc Christus perpetuum Pacis fœdus nobiscum initurus, legatos suos misit, salis naturam induere justos, inquit: *Vos estis sal terræ*. Matthæi 5, inter hos solus infusus fuerat Judas, & hoc ea de causa, quòd licet optimè cœperit, pessimè tamen finiit, ex arbore suspensus: contra Paulus, etsi inceperit male, optimè tamen finiit. Tu ò Christiane! à Juda principium, finem à Paulo accipe, & inter hos duos media tutissimus ibis viâ, perventurus ad gloriam & coronam.

FASCICULUS X.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 39. lib. Genesis, in quo describitur Josephi Prosperitas & Tentatio, captivitas ob recusatum adulterium.

N. 8. Considera 1. **J**osephum ab eo momento, quò à suis fratribus fuit venditus, & patriò solò expulsus, speciali curâ à Deo exceptum esse, prout testatur S. Script. hujus cap. v. 2. *Fuitque Deus cum eo, & erat vir in cunctis prosperè agens.* Præbet ergo insigne solatium illis omnibus, qui amicorum aut parentum auxiliò dese-